

Dátum: 28 -11- 2017

Evidenčné číslo: 2362

Číslo sprisy: 709

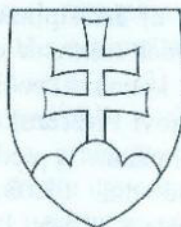
Prílohy/listy:

Vypracuje: JH

ECII:SK:KSZA:2017:5016200815.3

Sp. zn.:30S/50/2016

IČS: 5016200815

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a JUDr. Jany Vargovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. Ing. Pavol [REDACTED]**
[REDACTED] právne zast.: Mgr. Martina Masárová, advokátka so sídlom Záhradná 2/B, Piešťany, proti žalovanému: **Slovenský rybársky zväz**, so sídlom Andreja Kmeťa 20, Žilina, IČO: 00 178 209, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. OP-5/16 zo dňa 27.08.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline **zrušuje** rozhodnutie Prezídia Rady Slovenského rybárskeho zväzu č. k. OP-5/16 zo dňa 27.08.2016 a rozhodnutie Slovenského rybárskeho zväzu – Rady Žilina č. k. DK 2/16-7 zo dňa 27.04.2016 a **vec vracia** Slovenskému rybárskemu zväzu – Rade Žilina na ďalšie konanie.

Žalobca **m á** voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Prvostupňový správny orgán – Slovenský rybársky zväz – Rada Žilina rozhodnutím č. k. DK 2/16-7 zo dňa 27.04.2016 uznala žalobcu vinným z disciplinárneho deliktu, ktorého

sa mal dopustiť tým, že nespolupracoval s kontrolnou komisiou Rady Slovenského rybárskeho zväzu pri jej činnosti, neposkytol jej súčinnosť, nepodriadil sa kontrole a nerešpektoval nariadenia ňou určené, porušenia § 6 ods. 2 písm. c) a g) Stanov Slovenského rybárskeho zväzu, § 11 ods. 1 písm. b) a c) Stanov Slovenského rybárskeho zväzu, § 3 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku Slovenského rybárskeho zväzu, za čo žalobcovi s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. e) Disciplinárneho poriadku uložil disciplinárne opatrenie: vylúčenie z členstva na dobu troch rokov. V dôvodoch rozhodnutia uviedol: „Dňa 29.02.2016 bolo začaté disciplinárne konanie voči Mgr. Ing. Pavlovi [REDAKOVANÉ] tajomníkovi MsO SRZ [REDAKOVANÉ] Romanovi [REDAKOVANÉ] predsedovi MsO SRZ [REDAKOVANÉ]. Rozhodnutie o začatí disciplinárneho konania a predvolanie disciplinárne stíhaného na 22.03.2016 bolo obvinenému doručené dňa 03.03.2016. Pri doručovaní rozhodnutia a predvolania bola dodržaná lehota v zmysle § 20 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SRZ (ďalej len „DP“). Dňa 21.03.2016 bola na Sekretariát Rady SRZ doručená žiadosť o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, prostredníctvom právnej zástupkyne Mgr. Martiny Masárovej, z dôvodu pracovných povinností disciplinárne stíhaného. Dňa 04.04.2016 bolo disciplinárne stíhanému opätovne zaslané predvolanie, v ktorom bol poučený podľa § 20 ods. 4 DP. Pri opätovnom predvolaní bola dodržaná lehota na doručovanie. Disciplinárne rokovanie sa uskutočnilo dňa 27.04.2016, na ktoré sa dostavila právna zástupkyňa Romana [REDAKOVANÉ] a Mgr. Ing. Pavol [REDAKOVANÉ]. Obaja disciplinárne stíhaní boli obvinení z porušenia vnútorných predpisov z dôvodov vyššie uvedených. Na úvod právna zástupkyňa namietala, že disciplinárne konanie je vedené pod dvoma spisovými značkami, pričom predvolanie disciplinárne stíhaných v tej istej veci je na rovnaký deň a teda ide o spojenie disciplinárnej veci, o ktorej nebolo rozhodnuté. Právna zástupkyňa namietala, že neposkytnutie súčinnosti KK SRZ už bolo predmetom disciplinárneho konania, ktoré bolo zastavené, takže ide o konanie vo veci, ktorá už bola právoplatne skončená. V rámci disciplinárneho rokovania bol vypočutý Mgr. Ing. Pavol [REDAKOVANÉ] a právna zástupkyňa Mgr. Martina Masárová, nakoľko p. Roman [REDAKOVANÉ] sa nemohol dostaviť z dôvodu práceneschopnosti. Na tomto disciplinárnom rokovaní boli prítomní dostatočne oboznámení so skutkom, ktorého sa mali disciplinárne stíhaní dopustiť, a zároveň im bolo umožnené uviesť a predložiť na svoju obhajobu dôkazy. Z toho teda vyplýva, že im muselo byť zrejmé v akej veci je proti nim vedené disciplinárne konanie a ich námietka, že nevedeli, čoho sa obvinenie týka, kedy ku skutku došlo a nemohli sa tak dostatočne pripraviť na rokovanie bola zamietnutá ako nedôvodná. Námietka, že disciplinárne konania sú vedené pod dvoma spisovými značkami, ale je vedené jedno konanie bola takisto zamietnutá ako nedôvodná. Disciplinárny poriadok SRZ nikde neupravuje spojenie dvoch disciplinárnych konaní do jedného, a preto disciplinárny orgán nie je povinný o tom vydať rozhodnutie. Ak by aj išlo o spojenie dvoch disciplinárnych konaní, muselo by byť vedené len pod jednou spisovou značkou. Každé disciplinárne konanie má svoju spisovú značku, disciplinárne stíhaným boli zasielané predmetné písomnosti pod ich spisovou značkou. Uskutočnenie disciplinárneho rokovania v ten istý deň v oboch prípadoch bolo uskutočnené z dôvodu efektívnosti a hospodárnosti disciplinárneho konania a z dôvodu, že obaja disciplinárne stíhaní sa dopustili toho istého porušenia vo vzájomnej súčinnosti, nakoľko sú štatutárnymi zástupcami MsO SRZ [REDAKOVANÉ]. Na základe predložených dôkazov a výsluchu dospela Disciplinárna komisia pri Rade SRZ k nasledovnému stanovisku: Na základe podnetu člena MsO SRZ [REDAKOVANÉ] a viceprezidenta Ing. Igora [REDAKOVANÉ] boli členovia Kontrolnej komisie SRZ poverení dňa 27.04.2015 vykonaním kontroly priebehu výročnej členskej schôdze, konanej dňa 21.03.2015 a na základe podnetu zo dňa 14.03.2015 p. Martina [REDAKOVANÉ] boli členovia KK SRZ poverení vykonaním kontroly riešenia predmetu sťažnosti kontrolnou komisiou MsO SRZ [REDAKOVANÉ]. Na námietku právnej zástupkyne uvádzame, že nejde o konanie vo veci, ktorá už bola právoplatne skončená, nakoľko v disciplinárnom konaní vedenom pod sp. zn. DK 1(2)/15

neposkytnutie súčinnosti súviselo so sfalšovaním zápisnice č. 13/2014, a teda nejde o tú istú vec. Nemožno teda uplatniť § 16 písm. c) DP. V predložených protokoloch o výsledku kontroly v MsO SRZ [REDAKOVANÉ] sa uvádza, že pre trvalé problémy a obštrukcie na strane MsO SRZ [REDAKOVANÉ] nerešpektovanie rozhodnutia KK SRZ prvého určeného termínu kontroly na deň 6.11.2015 sa uskutočnilo stretnutie dňa 11.12.2015 v Žiline za prítomnosti štatutárnych zástupcov MsO SRZ [REDAKOVANÉ] a právnej zástupkyne. K členskej schôdzi sa vyjadrili, že pozvánky boli zaslané včas a riadne, ale nepamätajú si termín. KK SRZ uviedla, že na pozvánkach nebol program schôdze podľa § 13 ods. 3 Organizačného poriadku SRZ. Zástupcovia ďalej uviedli, že schôdza prebehla v súlade s vnútornými predpismi SRZ, ale nepamätajú si zloženie predsedníctva a pracovných komisií, nepamätajú si kto a ako spočítaval hlasy a ako sa hlasovalo o návrhu uznesenia, nepamätajú si o akých záležitostiach schôdza rozhodovala. Zástupcovia ďalej tvrdili, že všetky písomnosti boli zničené požiarom a na záver uviedli, že ani Ing. Igor [REDAKOVANÉ] nemal výhrady ku schôdzi. Ing. Igor [REDAKOVANÉ] uviedol, že ide o nepravdivé skutočnosti a samotná členská schôdza neprebehla v súlade s vnútornými predpismi SRZ. KK SRZ veľmi kriticky posudzuje neochotu výboru MsO SRZ [REDAKOVANÉ] umožniť vykonanie kontroly, ktorú dokazuje priebeh emailovej a písomnej komunikácie. Termín kontroly stanovený KK SRZ sa podarilo stanoviť až na druhýkrát, nakoľko prvý termín, uznesením určený, zástupcovia MsO SRZ [REDAKOVANÉ] nerešpektovali. Kontrolná komisia ďalej neakceptovala tvrdenie o zničení všetkých podkladov týkajúcich sa členskej schôdze, pretože skrinky zjavne neboli zasiahnuté požiarom, čo vyplýva aj z predložených dôkazov, oficiálneho stanoviska Mestskej polície [REDAKOVANÉ] v ktorom sa uvádza, že k požiaru dňa 19.07.2015 skutočne došlo rozšírením z vedľajšej budovy kvôli spoločnej stene, šatňa však bola vyprataná ihneď a všetky skrinky boli uložené na dvore MsP. Vedenie MsO SRZ [REDAKOVANÉ] nepredložilo ani jeden podklad požadovaný KK SRZ, a zároveň neobdržala ani po niekoľkých požiadavkách kontakt na kontrolnú komisiu MsO SRZ [REDAKOVANÉ]. KK SRZ ďalej konštatovala, že prvé stretnutie sa uskutočnilo po 7 mesiacoch od prvej mailovej požiadavky na vykonanie kontroly. Rovnaké porušenia vyplynuli aj z druhej vykonanej kontroly na základe podnetu Martina [REDAKOVANÉ]. Na základe vyššie uvedených skutočností Disciplinárna komisia pri Rade SRZ dospela k záveru, že štatutárni zástupcovia MsO SRZ [REDAKOVANÉ] sa vyhýbali vykonaniu kontroly KK SRZ a tým sa dopustili porušenia § 6 ods. 2 písm. c) Stanov SRZ a § 11 ods. 1 písm. c) Stanov SRZ. V zmysle § 19 ods. 2 Stanov SRZ je KK SRZ ústredným orgánom zväzu, a teda je oprávnená v rámci vykonávania kontroly ukladať kontrolovanému subjektu opatrenia a požadovať od neho, aby sa podriadil kontrole a poskytol dostatočnú súčinnosť. Z predložených dôkazových materiálov vyplýva, že štatutárni zástupcovia MsO SRZ [REDAKOVANÉ] sa tejto kontrole odmietli podriaďovať, vyhýbali sa kontrole tým, že boli v dostatočne skoršom termíne informovaní o vykonaní kontroly a napriek tomu nevedeli zabezpečiť prítomnosť jednotlivých osôb a dôkazové písomnosti. Z predložených dôkazov ďalej vyplýva, že štatutárni zástupcovia uvádzali nepravdivé informácie, ktoré odporovali predloženým písomnostiam. Zo strany štatutárnych zástupcov ide o dlhotrvajúci protiprávny stav od 20.05.2015, kedy začala emailová komunikácia, až po súčasnosť, nakoľko do dnešného času nebola súčinnosť poskytnutá. Aj táto skutočnosť potvrdzuje, že nejde o konanie v tej istej veci ako uviedla právna zástupkyňa, nakoľko v prvej veci sa začalo konať dňa 19.03.2015, ešte predtým ako došlo k vyššie uvedeným porušeniam. Zároveň Disciplinárna komisia pri Rade SRZ konštatuje, že predložené dôkazy štatutárnymi zástupcami považuje za nedostatočné, najmä čestné vyhlásenia, ktoré boli spísané deň pred pojednávaním. Tieto čestné prehlásenia neboli poskytnuté KK SRZ počas vykonávania kontroly, čo sa považuje za neposkytnutie súčinnosti a dodatočne predložené čestné prehlásenia sú len snahou napraviť vzniknutý protiprávny stav. Druh disciplinárneho opatrenia a jeho výška bol uložený na základe príťažujúcich okolností a to, že disciplinárne stíhaný porušil povinnosť, ktorá mu bola uložená, bol už disciplinárne

stíhaný a išlo o hrubé porušenie tým, že neposkytol súčinnosť najvyššieho kontrolnému ústrednému orgánu. Na základe všetkých predložených dôkazov, najmä listinných, ústnych a zvukových, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, Disciplinárna komisia pri Rade SRZ dospela k záveru, že štatutárni zástupcovia MsO SRZ [REDAKOVANÉ] porušili vnútorné predpisy SRZ, a preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe odvolania žalobcu žalovaný, ako disciplinárny orgán druhého stupňa, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil konštatujúc, že disciplinárne konanie proti žalobcovi prebehlo v súlade s Disciplinárnym poriadkom Slovenského rybárskeho zväzu a v konaní nedošlo k takým závažným porušeniam, ktoré by zdôvodňovali zrušenie prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia. V nadväznosti na odvoláciu námietku žalobcu, že disciplinárne konanie bolo vedené v rovnakom čase a na rovnakom mieste v dvoch samostatných disciplinárnych konaniach, poukázal žalovaný na skutočnosť, že samotný Disciplinárny poriadok nikde vo svojich ustanoveniach neupravuje spojenie dvoch konaní do jedného. Za irelevantnú označil aj odvoláciu námietku žalobcu, ktorý vytkol prvostupňovému správneému orgánu nevypočutie svedka Romana [REDAKOVANÉ]. Žalovaný je toho názoru, že žalobca síce má právo navrhnúť dôkazy, avšak je na posúdení správneho orgánu, či uvedené dôkazy budú či nebudú vykonané. Ďalej konštatuje, že považuje označené previnenie – neposkytnutie súčinnosti kontrolnej komisii SRZ za dostatočné, nakoľko išlo o dlhodobý protiprávny stav a nebolo možné ustanoviť konkrétny začiatok a koniec tohto stavu.

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal v zákonnej lehote žalobu žalobca navrhujúc zrušenie tak rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a napokon aj uznesenia č. 78/2016 Prezídia Rady Slovenského rybárskeho zväzu prijaté na zasadnutí dňa 27.08.2016 v časti, ktorým sa potvrdzuje disciplinárne rozhodnutie Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ č.k. DK 2/16-7 zo dňa 27.04.2016. Žalobu odôvodnil tvrdením, že označené rozhodnutia sú nezákonné a porušujú ústavou garantované právo žalobcu slobodne sa združovať. V prvom rade žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci správnymi orgánmi. Ak Stanovy SRZ ani Disciplinárny poriadok SRZ výslovne neumožňujú spojenie (a prípadné následné vylúčenie) disciplinárnych konaní, nemôže tak disciplinárny orgán urobiť, a to ani s poukazom na hospodárnosť konania. V tejto súvislosti žalobca zdôrazňuje, že ust. § 3 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SRZ v znení Dodatku č. 1 nadobudlo účinnosť až 15.05.2016, teda v čase po rozhodnutí prvostupňového orgánu a nie je teda možné ho uplatňovať na konanie žalobcu, ktoré bolo predmetom skúmania v administratívnom konaní. Správne orgány podľa názoru žalobcu nesprávne vyložili ust. § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SRZ, keď vyhodnotili, že je na voľnom posúdení disciplinárneho orgánu, či navrhnuté dôkazy vykoná. Podľa názoru žalobcu, ak disciplinárny orgán zamietne návrh na vykonanie dokazovania, musí túto skutočnosť odôvodniť a uviesť, prečo navrhnuté dôkazy nevykoná a nie sú potrebné na zistenie skutkového stavu veci. V druhom rade žalobca namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Vo výroku rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov nie sú skutky, ktorých sa mal žalobca dopustiť, opísané spôsobom, aby tieto neboli zameniteľné s iným konaním a aby mohli byť jednoznačne identifikovateľné. Nedostatočné upresnenie skutkov súčasne znemožňuje žalobcovi sa k uvedeným skutkom vyjadriť. Z odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov nie je žalobcovi zrejmé, z ktorých dôkazov považuje za preukázané naplnenie skutku žalobcom. V treťom rade žalobca namieta, že zistenie skutkového stavu veci bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Vo svojom rozhodnutí žalovaný neuviedol, aké dokazovanie vykoná, resp. ktoré dôkazy považuje za podklad svojho rozhodnutia a pri zisťovaní skutkového stavu veci sa nevyporiadal so

všetkými tvrdeniami, ktoré uviedol žalobca vo svojom odvolaní, a tiež prvostupňový správny orgán sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného v administratívnom konaní. Protokoly z kontrol vykonávaných Kontrolnou komisiou Rady SRZ v MsO SRZ [REDAKOVANÉ] na ktoré správne orgány poukazujú, neboli vypracované a doručené do MsO SRZ [REDAKOVANÉ] predpísaným spôsobom, a preto nie sú spôsobilým dôkazným prostriedkom. Mailovú komunikáciu medzi žalobcom a poverenými členmi Kontrolnej komisie Rady SRZ, ktorá mala podľa rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu potvrdzovať vinu žalobcu, rovnako aj žalobca označil ako dôkaz na preukázanie jeho neviny. Preto rozpory ohľadom predmetnej mailovej komunikácie je potrebné odstrániť výsluchom autora týchto mailov. Prvostupňový orgán však namiesto toho vykonal pohovor s predsedom Kontrolnej komisie Rady SRZ, avšak mimo disciplinárneho rokovania, a to napriek tomu, že tento sa osobne na vykonávaní kontrol nepodieľal. V štvrtom rade žalobca namieta, že správnym orgánom zistený skutkový stav je v rozpore s administratívnymi spismi, čo zdôvodňuje tvrdením, že sa správne orgány odvolávali vo svojich rozhodnutiach na skutočnosti zistené pri vykonávaní kontrol Kontrolnou komisiou Rady SRZ, predmetom ktorých bola Mestská organizácia SRZ [REDAKOVANÉ] a orgánom konajúcim za MsO SRZ [REDAKOVANÉ] pri týchto kontrolách bol výbor MsO SRZ [REDAKOVANÉ] a nie žalobca. Preto skutočnosti obsiahnuté v administratívnom spise sú skutočnosťami týkajúcimi sa uvedených kontrol a nemožno ich považovať za podklad skutkového stavu zisteného proti žalobcovi. Ďalej žalobca namieta, že správne orgány oboch stupňov porušili ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy týkajúcich sa spôsobu vykonávania dokazovania podľa § 21 ods. 1 Disciplinárneho poriadku a v nadväznosti na absenciu zásad pri ukladaní disciplinárneho opatrenia porušením ust. § 5 Disciplinárneho poriadku. Žalobca najmä zdôrazňuje, že prvostupňový správny orgán uložil disciplinárne opatrenie osobe, ktorá nebola uznaná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia a disciplinárne rozhodnutie nebolo riadne vyhlásené na záver disciplinárneho rokovania, resp. disciplinárne stíhanému nebol oznámený termín vyhlásenia rozhodnutia. Napokon namieta aj skutočnosť, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nepodpísala oprávnená osoba, teda predsedníčka Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ Mgr. Marianna Jankovičová, a preto je takéto rozhodnutie neplatné i po formálnej stránke.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 26.10.2016 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Je toho názoru, že rozhodnutie žalovaného, ako ani rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nepodlieha kontrole správneho súdnictva, nakoľko disciplinárneho previnenia sa žalobca dopustil porušením vnútorných zväzových predpisov, ktoré nevychádzajú zo Zákona o rybárstve, a teda len disciplinárne konanie v spojitosti so Zákom o rybárstve možno považovať za konanie orgánu verejnej správy. Ďalej uviedol, že spojenie dvoch disciplinárnych konaní v rovnakej veci nie je Disciplinárnym poriadkom SRZ upravené, z tohto dôvodu disciplinárna komisia rozhodla tak, že spojila dve disciplinárne konania do jedného z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania. Odvolanie sa žalobcu na čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky nie je právne významné. Konať na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, sú povinné len štátne orgány. V predmetnej veci konala disciplinárna komisia ako orgán občianskeho združenia, nie ako orgán verejnej správy. V zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Uvedené ustanovenie sa nevzťahuje len na fyzické osoby, ako uvádza žalobca, ale aj na právnické osoby, ktoré nekonajú ako orgány štátnej správy. Podľa názoru žalovaného je disciplinárne previnenie uvedené v disciplinárnom rozhodnutí dostatočne a zrozumiteľne pomenované v zmysle disciplinárneho poriadku, konkretizácia skutku neposkytnutia súčinnosti Kontrolnej komisii SRZ je jednoznačne opísaná v odôvodnení disciplinárneho rozhodnutia. Zo žaloby možno konštatovať, že žalobca sa svojimi tvrdeniami opiera najmä o Správny poriadok,

Zákon o priestupkoch, právne predpisy v oblasti súdnictva, ktoré sa však nevzťahujú na konanie disciplinárnych orgánov v predmetnej veci. V nadväznosti na ďalšiu žalobnú námietku uviedol, že Kontrolná komisia SRZ má právo kontrolovať činnosť nižších organizačných zložiek v celej šírke ich činnosti v súlade s § 23 Stanov SRZ. Žalobca, ako tajomník organizácie, bol teda zodpovednou osobou v súvislosti s kontrolou vykonávanou Kontrolnou komisiou SRZ, a teda tvrdenia žalobcu v tomto bode sú irelevantné. V nadväznosti na námietku nedostatku podpisu správneho rozhodnutia žalovaný poznamenal, že rozhodnutie je podpísané tajomníčkou Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ na základe udeleného plnomocenstva. Disciplinárna komisia pri Rade SRZ je zložená z ôsmich členov Rady SRZ a odvolací orgán, Prezídium Rady SRZ je zložené z ôsmich viceprezidentov Rady SRZ, tajomníka SRZ a viceprezidentka SRZ Mgr. Roobová nie je členom ani jedného disciplinárneho orgánu, a preto konštatovanie žalobcu, že bola prítomná na oboch konaniach, je v predmetnej veci irelevantné.

5. V replike zo dňa 01.12.2016 poukázal žalobca na skutkové a právne zdôvodnenie žaloby. V nadväznosti na vyjadrenie žalovaného k spornému podpisu na prvostupňovom správnom rozhodnutí doplnil, že rozhodnutie nepodpísala oprávnená osoba, teda predsedníčka Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ Mgr. Marianna Jankovičová, hoci bola na disciplinárnom rokovaní prítomná, toto rokovanie nevedla, a preto nie je dôvod, aby rozhodnutie, ktoré bolo prijaté touto komisiou, ako osoba poverená konaním za komisiu navonok, nepodpísala. Tvrdenie, že rozhodnutie podpísané splnomocneným zástupcom je nepravdivé, nakoľko takéto splnomocnenie nebolo žalobcovi nikdy doručené, ani nie je súčasťou alebo prílohou rozhodnutia. Mgr. Roobová je tajomníkom Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ. Úlohou tajomníka je vykonávať len zápis o priebehu disciplinárneho rokovania (podľa Smernice pre činnosť komisií zriadených Radou Slovenského rybárskeho zväzu č. 417/88/15-00), napriek tomu Mgr. Roobová do priebehu rokovania zasahovala, keď sa vyjadrovala napr. k spojeniu disciplinárnych konaní. Uvedená skutočnosť vyplýva zo zvukového záznamu o priebehu disciplinárneho rokovania, ktorý má byť súčasťou administratívneho spisu.

6. V duplike zo dňa 22.03.2017 zotrval žalovaný na skutkových a právnych dôvodoch rozhodnutia a zdôraznil, že Slovenský rybársky zväz možno považovať za orgán verejnej správy len za predpokladu, že rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy, do ktorej oblasti patrí rozhodovanie v súvislosti s disciplinárnymi previneniami na úseku rybárstva, ktorých sa osoby dopustia porušením ustanovení Zákona o rybárstve, resp. vyhlášky č. 185/2006 Z.z., ktorou sa vykonáva daný zákon. V prejednávanej veci však objektom disciplinárneho previnenia je poriadok, resp. disciplína vo vnútorných vzťahoch organizácie, ktorá vychádza zo zákonom stanoveného zákazu. Nejde teda o disciplinárne rozhodnutie orgánu verejnej správy. V danej súvislosti poukázal žalovaný na uznesenie NS SR sp. zn. 9Nds/15/2012 z 31.07.2012. Žalovaný ďalej zdôraznil, že Zákon o rybárstve ustanovuje len to, že Slovenský rybársky zväz je užívateľ rybárskych revírov, ktorému je pridelený výkon rybárskeho práva. V žiadnom ustanovení Zákona o rybárstve nie sú upravené orgány Slovenského rybárskeho zväzu ani ich pôsobnosť. Zároveň § 42 ods. 1 Zákona o rybárstve ustanovuje, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, len ak tento zákon neustanovuje inak. V Zákone o rybárstve sa nikde nespomína disciplinárne konanie, ktoré by sa uskutočňovalo podľa tohto zákona, a preto ani nemožno tvrdiť, že disciplinárne konanie podlieha Správnemu poriadku. Táto skutočnosť podľa názoru žalovaného potvrdzuje jeho tvrdenie, že Slovenský rybársky zväz, Rada Žilina nie je orgánom verejnej správy.

7. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok stanovených v ust. § 107 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok, ďalej len SSP) a contrario a ust. § 137 ods. 4 SSP. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 24.10.2017.

8. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, podľa ust. § 177 a nasl. SSP v spojení s ust. § 194 ods. 1, 2 v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 písm. a) a § 183 SSP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo potrebné zrušiť podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

9. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 29 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo slobodne sa združovať sa zaručuje. Každý má právo spolu s inými sa združovať v spolkoch, spoločnostiach alebo iných združeniach.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 191 ods. 1 písm. b) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,

Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné

podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

10. Medzi účastníkmi konania nebolo sporu o tom, že Slovenský rybársky zväz je občianskym združením (v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) združujúcim fyzické osoby, ktoré spája spoločný záujem, ktorým je podľa ust. § 1 ods. 1 Stanov Slovenského rybárskeho zväzu december 2003 (ďalej len SRZ) rozvoj a uplatňovanie rekreačného, športového rybárstva, využívanie rybárskeho práva v súlade so Zákomom o rybárstve, v oblasti ochrany prírody a životného prostredia na úseku rybárstva, starostlivosti o ekológiu vôd a okolitej prírody, zachovanie genofondu rýb a výživy obyvateľstva. Niet tiež sporu o tom, že žalovaný – SRZ je orgánom záujmovej samosprávy, keďže odvodzuje svoju existenciu od združovacieho práva a jeho členov spája spoločný záujem, ktorý sa nepochybne dotýka záujmu verejného.

11. Sporným ostalo, či rozhodnutie žalovaného o disciplinárnom správnom delikte, ktoré nevychádzalo z porušenia Zákona o rybárstve, ale ktorého sa mal žalobca dopustiť porušením vnútroorganizačných predpisov občianskeho združenia – SRZ, je rozhodnutím podliehajúcim prieskumu v správnom súdnictve. Zatiaľ čo žalobca právomoc súdov odvodzuje od porušenia práva garantovaného ústavou v čl. 29 ods. 1 – práva slobodne sa združovať; žalovaný je toho názoru, že žalovaného možno považovať za orgán verejnej správy, len ak rozhoduje o právach a povinnostiach právnických a fyzických osôb v oblasti verejnej správy na úseku Zákona o rybárstve. Nakoľko v danom prípade rozhodnutie nemalo verejnoprávnu podstatu, nepodlieha právomoci správneho súdnictva.

12. Ako je zrejmé z citovaného ust. § 6 ods. 1 SSP a dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu, je v danom ustanovení definovaný rozsah právomoci správneho súdnictva, ktorá obdobne ako v civilnom konaní, v sporovom i v mimosporovom je súhrnom oprávnení a povinností súdu tzv. decíznej (rozhodovacej) povahy na základe princípov taxatívnej enumerácie vo vzťahu k jednotlivým druhom konaní. V čl. 46 ods. 2 Ústava SR vymedzuje právo na ochranu pre každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Takejto ochrany sa môže domáhať každý prostredníctvom správneho súdu za zákonom vymedzených podmienok. **Súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť rozhodnutí, opatrení a postupov orgánov verejnej správy bez ohľadu na to, či boli vydané v oblasti verejnej správy alebo v oblasti súkromnoprávných vzťahov (veci súkromnoprávnej povahy)** – tento model prieskumu sa v praxi správnych súdov osvedčil. Ďalej poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených zákonom – o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov verejnej správy a o vydaní súhlasu s inšpekciou. **Podľa citovaného čl. 46 ods. 2 veta druhá ústavy z právomoci súdu navyše nesmie byť vylúčené preskúmavanie rozhodnutí**

týkajúcich sa základných práv a slobôd. Jedinou podmienkou domáhania sa ochrany v správnom súdnictve v danom prípade, pokiaľ zákon neustanoví inak, bude podanie žaloby po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v konaní pred orgánom verejnej správy. Rešpektovanie tohto príkazu ústavnej normy je okrem iného možné dosiahnuť výkladom zákonného predpisu týkajúceho sa rozhodovacej činnosti súdu ústavne súladným spôsobom. **V situácii, keď ustanovenie právneho predpisu dovoľuje dvojaký výklad (jeden ústavne súladným a druhý ústavne nesúladným spôsobom), má prioritu jeho výklad ústavne súladným spôsobom. Pre súdy táto povinnosť vyplýva celkom jednoznačne z čl. 144 ods. 1 v spojení s čl. 152 ods. 4 ústavy.** Keďže podľa čl. 144 ods. 2 ústavy môžu súdy namietat' nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu s ústavou, sú tým viac zaviazané k ústavne súladnému výkladu každého zákona týkajúceho sa ich rozhodovacej činnosti (obdobne uznesenie NS SR 8Sžp/12/2013). Táto povinnosť súdu zodpovedá ústavne garantovanému právu každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. **II. ÚS 50/01**). Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. **I. ÚS 37/95** rozhodol, že „Otázku právomoci všeobecného súdu z hľadiska ústavou upraveného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 2 ústavy) treba posudzovať v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.“, pričom vo veci sp. zn. **PL. ÚS 18/98** tiež potvrdil, že v prípade, ak dôjde k výkladu právnych predpisov inak ako ústavne konformným spôsobom, „môže to mať dopad na niektoré zo základných práv a slobôd“.

13. V predmetnej veci dospel správny súd vychádzajúc z vyššie uvedených úvah k záveru, že **Slovenský rybársky zväz je orgánom záujmovej samosprávy a jeho rozhodnutie o disciplinárnom opatrení – vylúčení z členstva v združení bolo rozhodnutím orgánu záujmovej samosprávy, ktoré sa bezprostredne dotklo ústavou garantovaného práva žalobcu slobodne sa združovať.** Združovacie právo poskytuje všetkým fyzickým osobám, resp. občanom nielen individuálne právo spájať sa do spolkov, združení, atď., ale súčasne poskytuje týmto subjektom právo na vznik a **pokračovanie v činnosti.** Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že orgán občianskeho združenia v danom prípade posudzoval disciplínu, resp. poriadok vo vnútorných vzťahoch občianskeho združenia. **Rozhodné je, že v zmysle ústavného zákazu obsiahnutého v čl. 46 ods. 2 prieskum rozhodnutia, ktoré zasiahlo ústavou garantované právo fyzickej osoby, je neprípustné vylúčiť z prieskumu správnymi súdmi.**

14. Pokiaľ žalovaný na podporu svojich tvrdení o nedostatku právomocí správnych súdov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/36/2016 z 21. júla 2016, považuje správny súd za potrebné na záver poznamenať, že preskúmaná vec sa od konania vedenom pred NS SR pod sp. zn. 8Sžo/36/2016 líši zásadnou skutkovou okolnosťou – tvrdeného porušenia ústavného práva žalobcu (významnou z hľadiska aplikácie čl. 46 ods. 2 Ústavy SR v nadväznosti na otázku právomocí správnych súdov) aj otázkou právnou, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 8Sžo/36/2016 posudzoval otázku spornej príslušnosti správnych súdov, nie ich právomocí a zaoberal sa aplikáciou ust. § 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení účinnom do 30.06.2016. Uvedené ustanovenie však bolo s účinnosťou od 01.07.2016 zrušené a je teda vo veci, ktorá je predmetom súdneho konania, neaplikovateľné. Z obdobných dôvodov nie je v prejednávanej veci aplikovateľný ani právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v žalovaným označenom uznesení sp. zn. 9Nds/15/2012 zo dňa 10. júla 2012.

15. Ďalej sa správny súd zaoberal žalobnými námietkami namietajúcimi nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, pričom sa stotožnil s námietkou žalobcu poukazujúcou na nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, pre ktorú správny súd pristúpil k ich zrušeniu v súlade s ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP z nasledovných dôvodov.

16. **Jedným z imanentných predpokladov činnosti správneho súdu je danosť atribútu preskúmateľnosti správneho aktu orgánu verejnej správy, a to z hľadiska požiadavky zrozumiteľnosti správneho aktu (jazykovej aj logickej) a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých.** Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií, predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania – posilňovať dôveru občanov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinností. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenia správny akt orgánu verejnej správy nenapĺňa, potom správny súd nemôže správny akt (či už má formu rozhodnutia, resp. opatrenia či iný charakter) preskúmať, nemôže si správny súd na záveroch správneho orgánu vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky. Preskúmateľnosť správneho aktu orgánu verejnej správy je predpokladom predovšetkým preto, aby sa účastník mohol domáhať svojich práv na správnom súde; ak taký predpoklad nie je naplnený, nemôže práve z tohto dôvodu správny akt obstať.

17. **Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného (ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa) je správnym aktom vydaným orgánom verejnej správy a zasahuje do oblasti správneho trestania, bezprostredne sa dotýka ústavou garantovaného práva, a teda podlieha prieskumnej činnosti správneho súdnictva, musí čo do formálnych i obsahových náležitostí primerane napĺňať zákonné minimum požiadaviek na rozhodnutie správneho orgánu.** Uvedené zákonné minimum požiadaviek rozhodnutia správneho orgánu v oblasti správneho trestania (pokiaľ osobitný predpis neustanoví inak) je potrebné na základe analógie legis hľadať v citovaných ustanoveniach § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktoré definuje požiadavky pre rozhodnutie správneho orgánu vydané v správnom konaní.

18. Je pritom potrebné zdôrazniť, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ani odstraňovať vlastným zistením formálne i obsahové vady správneho aktu a postupu správneho orgánu, ale preskúmať zákonnosť správnych aktov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné právne predpisy, vrátane predpisov vnútroorganizačných. Jedným z esenciálnych predpokladov prieskumnej činnosti súdu je pritom také odôvodnenie rozhodnutia, resp. opatrenia správneho orgánu, ktoré poskytuje správnomu súdu dostatočný základ pre preskúmanie rozhodnutia napadnutého žalobou.

19. Ďalej je v tejto súvislosti potrebné zdôrazniť, že rozhodnutia oboch správnych orgánov mali charakter rozhodnutí v oblasti správneho trestania. Podľa štrasburskej judikatúry majú totiž priestupky trestnoprávny charakter, ktorý sa potom logicky vzťahuje aj na správne delikty. Správne trestanie vo všeobecnosti podlieha ochrane zaručenej čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (práva na spravodlivé súdne

konanie), čl. 7 (zákaz trestu bez zákona) a čl. 13 (právo na účinné opravné prostriedky), ďalej aj ochrane zakotvenej v čl. 2 a 4 protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odškodnenie za nezákonné odsúdenie) a právo nebyť súdený alebo trestaný dvakrát. Správnym trestaním je nutné rozumieť nielen rozhodovanie o priestupku, správnom delikte ale aj sankcie za iné protiprávne konanie. Pod správnym deliktom možno rozumieť nielen kárny ale aj disciplinárny alebo iný správny delikt.

20. **V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú v intenciách vyššie uvedených úvah aj rozhodnutia o disciplinárnych previneniach, je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý.** To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času, spôsobu jeho spáchania, prípadne iných skutočností, ktoré sú nevyhnutné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom totožného páchatel'a. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, sú rozhodné pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej pre určenie rozsahu dokazovania, pre vylúčenie prekážky litispendencie, atď.. **Je pritom nepostačujúce, aby sa dané náležitosti uvádzali len v odôvodnení správneho rozhodnutia, nakoľko práve výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, keďže sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania.** Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie príslušného správneho deliktu z hľadiska vecného, časového a miestneho plne korešponduje s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky plynúcim z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, a to garancie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem veci trestného charakteru.

21. Vychádzajúc z vyššie opísaných atribútov preskúmateľnosti rozhodnutí vo veciach správneho trestania dospel správny súd k záveru, že vo výroku prvostupňového správneho orgánu (pričom daný nedostatok správny orgán druhého stupňa neodstránil) nie je skutok resp. skutky, ktorých sa mal žalobca dopustiť identifikované tak aby nemohli byť zamenené s iným konaním. **Absentuje vymedzenie skutku relevantným časovým obdobím, miestom spáchania, spôsobom spáchania, pričom nestačí do výroku prevziať neurčité pojmy (nespolupráca, neposkytnutie súčinnosti atď.) z interných normatívnych ustanovení ale je potrebné im dať konkrétny obsah vo svetle skutkových okolností daného prípadu, prípadne doplniť skutok konkrétnymi okolnosťami umožňujúcimi odlíšiť skutok od prípadného iného protiprávneho konania žalobcu z rovnakého obdobia a miesta.**

22. Nepreskúmateľnosťou trpia aj odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov. **Spôsobila ich absencia citácie právnych noriem, podľa ktorých rozhodli, rozvedenie, doplnenie, výklad a aplikácia týchto noriem (s dôrazom na výklad v nich obsiahnutých neurčitých pojmov, nespolutpráca, neposkytnutie súčinnosti, nepodriadenie sa kontrole, atď.) vo vzťahu k jednotlivým skutkovým zisteniam správneho orgánu. Právna úvaha správneho orgánu neobsahuje dostatočný počet myšlienkových premostení a logických úvah a vysvetlení vzťahu medzi aplikovanými internými normami a zisteným skutkovým stavom.** Ak existuje pochybnosť, či konkrétny skutkový stav (skutkové zistenie kontrolného orgánu) je jedným z prípadov, ktorý má na mysli aplikované vnútroorganizačné ustanovenie musia byť v rozhodnutí správneho orgánu uvedené ďalšie myšlienkové kroky (napr. vo svetle účelu a cieľ'a normatívneho ustanovenia, objektu chráneného normatívnym ustanovením, možnými škodlivými následkami konania subjektu, povinností, atď.), ktoré túto otázku nad akúkoľvek pochybnosť vyjasnia.

23. V ďalšom konaní bude povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa opätovne o obvinení žalobcu rozhodnúť rešpektujúc súbor záruk súhrnne nazývaných ako právo žalobcu na spravodlivý proces. Definíciu tohto pojmu nemožno nájsť v žiadnom predpise práva vnútroštátneho ale ani práva medzinárodného; jeho jednotlivé komponenty či rysy sú však zakotvené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzatvorenom na pôde Rady Európy dňa 22.11.1984 a po jeho ratifikácii Slovenskou republikou publikovanej v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb.. Pretože ide o medzinárodnú zmluvu, ktorou je Slovenská republika viazaná, je v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR postavená na roveň ústavným predpisom a podľa čl. 154c Ústavy SR priamo aplikovateľná všeobecnými súdmi. **Po vykonaní správneho konania v súlade so zásadami spravodlivého procesu správny orgán opätovne o obvinení žalobcu rozhodne. Pokiaľ žalobcu uzná vinného zo spáchania skutku, bude povinnosťou správneho orgánu vo výroku rozhodnutia skutok nezameniteľným spôsobom v súlade so záväzným právnym názorom správneho súdu identifikovať čo do miesta, času, presného spôsobu spáchania, prípadne iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom a rozhodnutie riadne odôvodniť.**

24. Pretože správny súd zrušil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov pre nepreskúmateľnosť, nemohol správny súd vyhodnotiť ostatné žalobné námietky, ktoré je potrebné preto považovať za predčasné.

25. Žalobca sa žalobou domáhal aj zrušenia uznesenia č. 78/2016 Prezídia Rady Slovenského rybárskeho zväzu prijatého na zasadnutí dňa 27.08.2016 v časti, ktorým sa potvrdzuje disciplinárne rozhodnutie Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ č.k. DK 2/16-7 zo dňa 27.04.2016. Správny súd o tejto časti petitu žaloby nerozhodoval, nakoľko de iure ide len o zápisničné zachytenie výroku druhostupňového rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo písomne vypracované ako rozhodnutie s označením č. k. OP-5/16 zo dňa 27.08.2016, o ktorom správny súd rozhodol. Uvedeným rozhodnutím správneho súdu tak zanikajú ex lege aj účinky zápisničného zachytenia rozhodnutia žalovaného.

26. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (439, 440 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Žiline, dňa 24. októbra 2017

JUDr. Jana Martinčeková
predsedníčka senátu

JUDr. Zuzana Jančárová
člen senátu

JUDr. Jana Vargová
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Míriama Talapková

